Quê Hương, ta yêu người

Tác giả : Nguyễn Thành Đức JJR 63

Tâm bỏ nước ra đi hơn một phần bahế kỷ. Nhưng anh vẫn nhớ đến Quê-Hương hằng ngày, hằng giờ, thậm chí ngay trong khi viết những dòng chữ này. Có những lúc Tâm lái xe trên xa-lộ bên Mỹ mà cứ tưởng như mình đang trên những con đường đông đúc của Saigon hoa lệ, hòn ngọc Viễn Đông của một thuở nào.

Nhìn người Mỹ mà cứ ngỡ là người Việt thân thương, quen biết. Những con đường ở Việt-Nam là điển hình cho nổi nhung nhớ của Tâm.

Khi còn ở Tiểu-Học và Trung-Học, Tâm thích "con đường thèm muốn" chung quanh trường với hàng cây me già. Đến cuối mùa hè, trái me chín rớt lộp độp xuống đường sau vaì cơn gió mạnh lướt qua. Tâm hăng say, vui sướng xung phong cùng chúng bạn chạy ra ngoài đường bất kể hiểm nguy để giành giựt cho được những trái me ngọt ngào chín cây.

Lớn lên, khi vào Đại Học, thì có "con đường suy tư" từ nhà xuyên qua hồ Hô-Xuân-Hương, đi ngang qua Giáo Hoàng Chủng Viện đến Viện Đại Học Dalat. Có lúc, nhìn thấy sự thư thả, thánh thiện bên ngoài của các học viên Chủng Viện, Tâm có thoáng nghĩ muốn đi tụ Có lẽ còn nặng nợ đời nên đến ngày hôm nay Tâm vẫn chưa mặc aó dòng.

Rồi đến "con đường tình yêu", đường Trần Hưng Đạo, dẫn đến trường đón em tan học về. Hoặc đợi em ở dưới bóng cây Mimosa để dẫn em đi phố và xem chiếu bóng cuối tuần. Một con đường mà Tâm đi lạc nhiều lần nhưng vẫn chưa tìm được lối ra. Hai bên đường có nhiều biệt thự xinh đẹp làm Tâm thèm muốn ngày nào đó sẽ làm chủ được một căn nhà tương tợ với đủ loài hoa và cây ăn trái.

Sau này, ra trường vào quân đội, trại quân của Tâm nằm cạnh bên sông Thị Nghè. Chàng với một người bạn dựng lên một căn chòi đủ để che nắng che mưa nằm bên bờ sông, tạm trú những lúc đi ứng chiến. "Giòng sông kỷ niệm" ăn sâu vào trí nhớ Tâm lúc đó. Có lúc chàng ghiền chơi Domino với bạn bè đến đổi không bị ứng chiến cũng vào trại.

Giãi ngủ, Tâm lại được hân hạnh trở lại nơi sinh của mình, ở Mỹ Tho. Và con đường chàng thích nhất là từ Mỹ-Tho đi Gò Công. "Con đường Quê Hương" với nhà tranh vách đất núp dưới rặng tre dừa kèm vài buội chuối, với ruộng vườn cò bay thẳng cánh. Có những chiếc xe ngựa chở đầy khách bộ hành chất phát và luôn luôn tươi cười. Có vài chiếc xe bò chẩm rải, thong dung như không định hướng.

Ôi những con đường quê hương! Người Tây Phương có câu "con đường nào cũng đưa về La Mã", Tâm muốn sửa lại là "con đường nào cũng đưa ta về Quê Hương, Quê Hương Việt-Nam".

"Quê Hương, ta yêu người"

N.T.Đ

LTS : bài này xuất bản lần đầu trong báo G.M. số 60